

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 19. Monasterii Saviniacensis origo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

bris anno millesimo centesimo decimo quarto consecrari potuerit.

Sæcul. XII.
A.C. 1112.

§. XIX.

Monasterii Saviniacensis Origo.

Sub idem tempus Monasterium Saviniacense in Normannia, postea celebris Congregationis Caput, S. Vitalis fundavit, cujus historiam ab origine repetere operæ pretium est. Is circa medium superioris Sæculi in vico Tertio villano prope Bajocas natus erat, Patre Reinfredo & Matre Roharda, qui multorum agrorum Domini, quod ex eorum cultura colligebant, in opera Charitatis, & imprimis in alendos hospites impendebant. Ubi Vitalis ad illam ætatem pervenit, qua pueri erudiri possunt, eum Magistro tradiderunt, a quo & pietatem hausit & literas didicit, jam tunc tantam morum gravitatem præferens, ut a sodalibus Abbas parvulus diceretur. Artibus liberalibus instructus relictis parentibus, alios præceptores docentes audiit, maximo suo in scientiis profectu. Exinde ad domum paternam reversus, & Sacerdotio initiatus, Roberto Comiti Moritoniensi, Guilielmi Regis *Conquæstoris* fratri uterino, Capellanus ab obsequio fuit, qui Vitali Præbendam in Ecclesia Collegiata, in urbe sua anno millesimo octogesimo secundo recens condita, contulit.

Annis

Clem. M. S.

Sæcul. XII. Annis exinde circiter decem exactis,
A.C. 1112. Vitalis dimisso suo Beneficio, venditis

Sup. lib. facultatibus & in pauperes erogatis, ad
LXIV. §. vitæ amantibus. Sed non diu ibi hæsit,
34. nam anno millesimo nonagesimo tertio

ad Robertum Arbrifellensem in Silva Cra-
 tumnensi Territorii Andegavensis diver-
 tit. Ibi magna Eremicolarum multitu-
 do ad eos congregata, cum tantum nu-
 merum locus non caperet, ad Silvam Fe-
 licitarum * in finibus Britanniae positam

*** Fongeres.** digressi sunt. Rudolphus, Regionis il-
vit. Bern. lius Dominus, eos ibi commorari per
Tyro. c. 7. aliquot annos passus, cum nulla re ma-
n. 62. gis quam venatione delectaretur, timuit,

Sup. lib. ne hominum frequentia feras abigeret,
LXV. maluitque novis Silvicolis saltum Savi-
 niacensem prope Abrincas cedere, ubi
 sedem fixerunt. His primum Rudolphus
 seu Radulfus de Fusteja, & deinde Ber-
 nardus Abbatisvillæ, antea Abbas S. Cy-
 priani Pictavii se socios junxerunt. Ita-
 que quatuor Viri Sancti Vitalis, Rudol-
 fus, Robertus & Bernardus magno fer-
 vore ad conversionem animarum jam
 omnes in uno loco congregati, jam in
 diversa sparsi, incumbabant. Plures
 peragrabant provincias, nudis pedibus
 incedentes, & magno rigore corpora
 macerantes. Vitalis a carnibus penitus
 absti-

abstinebat, raro vinum gustabat, pane
avenaceo, leguminibus, melle, caseo ale-
batur, in stramento cubabat, & somno
parcissime indulgebat. Omnes quatuor
Monasteriorum Fundatores extiterunt,
nam Robertus Monasterium Fontis Eber-
hardi, Bernardus Tironiense, Vitalis Sa-
viniacense, & Rudolphus S. Sulpitii pro-
pe Rhedonum condidit. Tria priora
etiam subjectas sibi Congregationes re-
xerunt. Ceterum, ut memoravi, Mo-
nasterium Fontis Eberhardi anno mille-
simo centesimo sexto, Saviniacense an-
no 1112, Tironiense anno millesimo de-
cimo quarto fundatum.

Sæcul. XII.
A.C. 1112.

Sup. lib.
LXV. f. 46.

Vitalis anno millesimo centesimo
quinto in Silvam Saviniacensem se rece-
perat, ubi Eremicolæ, ejus Discipuli, quis-
que pro modo donorum sibi a Deo con-
cessorum, vitam instituebant. Postquam
vero eorum multitudo ita excrevit, ut
centum quadraginta & plures Fratres
numerarentur, desiderio vitæ communis
ducti, Vitalem rogarunt, ut sibi a Rudol-
pho Felicitarum quædam veteris arcis
rudera prope oppidum Saviniacum im-
petraret. Rudolphus non illas ruinas
modo, sed etiam totam silvam Vitalis
precibus dedit, ubi Monasterium sub invo-
catione S. Trinitatis edificaretur: cujus
Donationis Diploma mense Januario anno
millesimo centesimo duodecimo datum.
Tur-

actis,
nditis
is, ad
cessit,
eticæ
hæsit,
tertio
a Cra-
liver.
ltitu-
n nu-
m Fe-
sitam
is il-
per
e ma-
nuit,
eret,
Savi-
ubi
obus
Ber-
Cy-
ita-
dol-
fer-
jam
n in
ures
bus
ora
icus
osti.

Sæcul. XII. Turgisus Episcopus Abrincensis cum il-
 A.C. 1112. lius regionis Optimatibus subscripsit.
 Chro. Savin. Henricus Rex Angliæ, qui tunc Abrin-
 to 2. Miscell. cis versabatur, hanc Donationem datis
 Baluz. pag. literis secunda die Martii confirmavit,
 310. & Paschalis II. Bulla vigesima tertia ejus-
 dem mensis data, ubi etiam huic Eccle-
 siæ concedit privilegium, quo licet tota
 Diœcesis interdicatur, Monasterium ta-
 men Saviniacense ab illa Censura exem-
 ptum sit. Vitalis novellæ suæ Congre-
 gationi Regulam S. Benedicti cum non
 nullis constitutionibus propriis servan-
 dam tradidit, & colorem vestimentorum
 cinereum * esse jussit. Brevi autem tem-
 pore, monachorum numero crescente,
 & auctis censibus, inter celeberrima
 Franciæ monasteria Saviniacense haud
 postremum sibi locum vindicavit.

§. XX.

Abbatia Tironiensis.

Sup. lib. Quod spectat ad Abbatiam Tironien-
 LXV. §. 9. sem, Historia Bernardi, ejus Funda-
 vit: Bern. c. toris nobis repetenda est. Postquam ipse
 7. ap. Boll. Monasterium suum S. Cypriani Pictavii
 10. 10. p. 235. reliquisset, quod Cluniacensium Jurisdic-
 tionem se subicere nollet, Monachi S.
 Cypriani annis ferme quatuor libertatem
 suam defendere conati, cum nihil effi-
 cerent, Episcopum Pictaviensem adie-
 runt, acceptisque ab eo literis, ad Abba-
 tem